

Bijbels perspectief

Woord van de week

Jacobus 2:14

*Wat baat het, mijn broeders, of iemand al beweert geloof te hebben, als hij geen werken heeft?
Kan dat geloof hem behouden?*

Een zeker op het protestants erf moeilijk liggende kwestie: de verhouding geloof en werken. Het was Luther die vanwege de naar zijn idee eenzijdige nadruk in de Jacobusbrief op 'werken' in relatie tot behoud, deze brief wel betitelde als de 'strooien brief'. Luther had meer op met Paulus, die volgens hem de nadruk zou leggen op genade alleen. Alsof Jacobus suggereert dat het geloof inhoudt, dat je door eigen werken en verdienste gered zou kunnen worden.

Wie vertrouwd is met de brieven van Paulus zal weten dat deze met het oog op behoud, in volstrekte overeenstemming met Jacobus, eveneens een onherroepelijke koppeling ziet tussen geloof en werken. Ook bij hem blijkt het één niet los verkrijgbaar zonder het ander. Legt Paulus de klemtoon op het volbrachte werk van Jezus, als basis van het behoud - de genade, Jacobus benadrukt dat de vrucht van het geloof van daaruit (in antwoord op die genade) in de daad zichtbaar moet worden - de werken. Hoewel Paulus laat weten dat de werken van de wet de mens niet rechtvaardigen, maar dat daarvoor geloof nodig is, stelt hij wel degelijk dat de gelovige in Christus Jezus tot goede werken geschapen is (Ef.2:10). Goede werken, die zegt hij, 'God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen'.

Dit laatste brengt ons bij een hier aan te halen uitspraak van Paulus die hij deed tijdens die bekende, hem volkomen veranderende ontmoeting met de opgestane Heer: 'Heere wat wilt Gij dat ik doen zal' (St. vert. Hand. 9:6). Vanuit die wonderbaarlijke ontmoeting werd zijn motto: 'Niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij' (Gal. 2:20). Dat wil zeggen: mijn geloof heeft tot gevolg, dat ik de door de Heilige Geest in mij geschreven wet verlang te leven in en door mijn alledaagse bestaan, en zó een leesbare brief van Christus ben (2 Cor. 3:2,3). Zonder dat is het geloof, zegt Jacobus, *d o o d*. Volgens Gods Woord kenmerkt het christendom zich als een praktisch geloof, en dat blijkt iets wat te veel christenen niet schijnen te beseffen. Het gaat om een leven naar en vanuit Gods Woord. Inhoudend ook Gods leefregels, waarvan Jezus nadrukkelijk heeft gezegd dat Hij niet gekomen is om die te ontbinden maar om te vervullen (Matt. 5:17). Terecht dat zo gesproken kan worden over de wet van God als regel van dankbaarheid. Omdat we door en vanuit genade Christus hebben leren kennen, leven we in overeenstemming met zijn gehele Woord.

De grote vraag is, of dat vandaag de dag nog zo is - ook in mijn leven. En die vraag maakt het gekozen tekstwoord van Jacobus bijzonder actueel én persoonlijk. In Titus 1:16 lezen we dat Paulus richting gelovigen op Kreta opmerkt: 'Zij belijden wel, dat zij God kennen, maar met hun werken verloochenen zij Hem'. Zien we dit, zeker op ethisch terrein, niet ook al meer onder kinderen van God vandaag? Misschien in het eigen leven? Daarom, durf *ik* nog te zeggen én te leven: *ik* geheel anders, *ik* heb Christus leren kennen?

Gebed

Vader, mag de ernst van het woord van Jacobus tot mij doordringen, zó, dat ik me durf af te vragen of ik wel in Christus ben. Hij in en door mij heen in het leven van alledag leesbaar, zichtbaar wordt. Dat mijn doen en laten overeenstemmen met uw Woord, uw geboden. Dat ik beseff, dat U het bent Here Jezus die gezegd heeft dat dan de Vader in de hemel verheerlijkt zal worden. U Drie-enig God bent die verheerlijking meer dan waard om Jezus' wil. Amen.